



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гзз 27/05
16.06.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр. Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", ради исплате зараде, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Гт. I бр. 303/04 од 5.3.2004. године, подигнутог против решења Општинског суда у Крупњу П 258/03 од 17.12.2003. године, у седници одржаној 16.6.2005 године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Општинског суда у Крупњу П 258/03 од 17.12.2003. године и предмет враћа истом суду на понован поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Крупњу 258/03 од 17.12.2003. године, одбијена је као недозвољена жалба туженог предузећа, изјављена против пресуде истог суда П 258/03 од 26.11.2003. године.

Против наведеног решења Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости Гт. I бр. 303/04 од 5.3.2004. године, због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан.

Пресудом због изостанка Општинског суда у Крупњу П 258/03 од 26.11.2003. године, обавезано је тужено предузеће да тужиоцу исплати на име дуговане зараде за период од 1.10.2001. године до 1.11.2002. године укупан износ од 31.170,74 динара са законским затезним каматама и трошковима парничног поступка у износу од 10.006,00 динара. Против наведене пресуде тужено предузеће је благовремено изјавило жалбу. Међутим, поднеском од 15.12.2003. године, предузеће је обавестило суд да одустаје од изјављене жалбе, а поднесак о повлачењу је потписао тужилац АА, у својству вршиоца дужности директора туженог предузећа. Поводом тог поднеска, Општински суд у Крупњу је донео побијано решење и одбацио као недозвољену жалбу туженог, изјављену против наведене пресуде због изостанка.

Код оваквог стања ствари, у захтеву за заштиту законитости се основано указује да је првостепени суд, доносећи побијано решење, учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 354. став 1. ЗПП, у вези члана 3. став 3. и члана 84. став 2. тачка 2. истог закона.

У конкретном случају очигледно постоје супротни интереси туженог предузећа и његовог законског заступника, с обзиром да је у овом спору тужилац истовремено и вршилац дужности директора туженог предузећа.

Одредбом члана 3. став 3. ЗПП, прописано је да суд неће уважити располагања странака која су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала, а у члану 84. став 2. тачка 2. прописано је да ће суд туженом поставити привременог заступника ако постоје супротни интереси

туженог и његовог законског заступника.

На основу изложеног, Врховни суд је на основу члана 408. у вези члана 395. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци и укинуо побијано решење Општинског суда Крупњу и предмет вратио истом суду на поновни поступак.

Председник већа – судија

Слободан Дражић,с.р.

За тачност отправка

МН